

Historia Sądu

Siedziba Sądu Okręgowego w Rzeszowie mieści się w Zamku Lubomirskich. Rzeszowski zamek został wzniesiony w początkach XVII wieku przez Mikołaja Spytka Ligęzę. Po roku 1637 dalszą rozbudowę prowadził nowy właściciel zamku i Rzeszowa Jerzy Sebastian Lubomirski, a następnie jego syn, Hieronim Augustyn Lubomirski. Na początku XIX stulecia władze austriackie odkupiły zamek od Lubomirskich i po przebudowie, przeznaczyły go na sąd i więzienie. Nowa funkcja zamku przetrwała do naszych czasów i dopiero w 1981 roku zrezygnowano z funkcji więziennej. Przed Sądem Okręgowym w Rzeszowie otworzyło się ogromne zadanie podjęcia się odnowy zamku, adaptowania go w całości do funkcji sądownictwa oraz przywrócenia świetności architektonicznej i historycznej całemu zespołowi zamkowemu. Zespół zamkowy zajmuje powierzchnię 3,6 hektara. Kubatura gmachu zamku wynosi ponad 56 tys. m sześć. Zamek jest wzniesiony na planie regularnego prostokąta o długości boków 65 x 71 m, wysokości w linii kalenicy 22,5 m. W elewacji frontowej wznosi się 6-kondygnacyjna wieża z bramą wejściową obramowaną portalem kamiennym i zakończona hełmem z blachy miedzianej. Powierzchnia całkowita budynku wynosi ponad 8 tys. m kw., w tym powierzchnia użytkowa 5,5 tys. m kw., a powierzchnia komunikacji poziomej i pionowej 2,6 tys. m kw. Budynek zamku ma dwa dziedzińce: zewnętrzny -- między murami obronnymi a ścianami zewnętrznymi -- oraz wewnętrzny o powierzchni 2 tys. m kw. Dziedziniec zewnętrzny otoczony jest fortyfikacjami, na które składają się mury ochronne z czterema bastionami w narożach oraz fosami obronnymi rozciągającymi się na powierzchni 2,5 hektara.

Adres źródłowy URL: http://www.rzeszow.so.gov.pl/historia_s%C4%85du.html